

til at gaa med til en saadan Bevilling. Naar nu Loven bliver biseret paa, at Amtsraadene eller — for Røbstædernes Vedkommende — Byraadene kunne hyde dette andet Alderstillaag, men ikke behøve at gøre det, og naar Sagen tillige staar saaledes, at man ved, at Amtsraadene grumme nødig gaa med til at give Jordemødrene mere, end de absolut ere nødte til at give, tror jeg, at det Tilfælde vil indtræffe, at dygtige og veltjente Jordemødre i overordentlig mange Tilfælde ikke ville faa det andet Alderstillaag. Men saa bliver det kun en Bestemmelse, som staar paa Papiret, men som i overordentlig mange Tilfælde ikke kommer til at træde ud i Livet, og da jeg ikke ønsker at give Bestemmelser, som kun staa i Loven, men ikke træde ud i Virkeligheden, mener jeg, at det ikke bør henvises til Amtsraadernes Foragtbeholdende, hvorvidt Jordemødrene skulle have det andet Alderstillaag eller ikke, men at de, naar de have udført deres Tjeneste godt, da ogsaa skulle have Ret til dette andet Alderstillaag.

Endvidere har jeg stillet et Underendringsforslag under Nr. 7 om en Forhøjelse af Pensionen. Det staar jo i Sammenhæng med min hele Stilling til Jordemødrenes Forhold. Min Stilling til dette Pensionsspørgsmaal er den, at for saa vidt mit Underendringsforslag til § 1 bliver vedtaget, saa kan jeg godt slutte mig til Klerikallets Ændringsforslag under Nr. 6, thi saa kommer man ogsaa derved til at kunne hyde Jordemødrene noget bestemt i Pension, medens det efter Ministerens Forslag jo til Dels er ubestemt, hvad Pensionen skal beløbe sig til, og den bestemte Pension, man vil komme til, naar den sættes efter den faste Pengeløn, derunder indbefattet Alderstillaag, vil vistnok være nogenlunde tilstrækkelig, naar den faste Løn sættes i Overensstemmelse med det Forslag, jeg har stillet. Men desforuden mener jeg, at naar Afstedigelsen finder Sted efter 30 Aars god Tjeneste, er det ikke tilstrækkeligt, at Jordemødrenes Pension bliver 300 Kr. aarlig. 300 Kr. aarlig forekommer mig at være for lidt for et Menneſte at leve af, og man maa dog virkelig sørge for, naar man hyder en veltjent Jordemoder Pension, at det er en Pension, som hun kan leve af. Forholdet er jo det, at naar hun faar sin Afsted, mister hun sin Bolig, sit Brændsel og den Jordlod, der mulig hører til Boligen, eller de Pengegodtgørelser, hun faar for visse Præstationer, for saa vidt hun ikke faar dem in natura. Er hun først bleven svagelig, hvad man vistnok tør forudsætte, at hun i de allerfleste Tilfælde vil være, naar hun først afstediges

efter 30 Aars Tjeneste, saa har hun ikke noget som helst andet at leve af end den Pension, hun faar, og saa tror jeg, at 400 Kr. under disse Forhold paa ingen Maade kan siges at være for meget. Naar Afstedigelsen finder Sted i en yngre Alder, anser jeg det for muligt, at vedkommende maatte kan erhverve sig noget til Hjælp, saa at hun ikke behøver at leve udelukkende af Pensionen, men det anser jeg for umuligt i de allerfleste Tilfælde, naar hun kommer i den Alder, at hun har gjort Tjeneste i 30 Aar, og derfor mener jeg, at saa kan hun ikke nøjes med den Pension, som hun ellers vil faa, den bør efter mit Skøn være 400 Kr.

Jeg skal endnu tillade mig nogle faa Bemærkninger om de foreslaaede Takstforhøjelser. Allerede har jeg bemærket, at jeg lægger ikke saa overordentlig stor Vægt paa den, men jeg vil dog alligevel ikke modsætte mig, at der sker en Takstforhøjelse; tværtimod kan jeg godt billige, at der ved Siden af den faste Løn ogsaa sker en Forhøjelse af Taksten; thi ihvorvel det er en Minimumtakst, og ihvorvel jeg ser saaledes paa Tingene, at der ofte betales ud over disse Takster, kan det dog vistnok ikke bestrides, at der ogsaa gives Folk, som holde sig til Taksten, og som nødig eller slet ikke ville give mere, end hvad de absolut ere nødte til. I saadanne Tilfælde kan Takstforhøjelsen ogsaa bidrage til at højne Jordemødrenes Stilling noget, og derfor har jeg ikke villet være en Modstander af, at et Forslag om Takstforhøjelse bliver vedtaget. Men jeg maa paa den anden Side ogsaa bemærke, at naar der fra Jordemødrenes Side klages over, at de frivillige Gaver, som de tidligere have modtaget, og som have udgjort en temmelig væsentlig Del af det Vedlæg, de have faaet, i de senere Aar ere bortfaldne eller formindskede i en væsentlig Grad, vil en Takstforhøjelse ogsaa bidrage til at formindste disse Gaver hyderligere. Samtidig med, at man giver dem et større økonomisk Udbytte, vil dette paa den anden Side vistnok bidrage til at formindste de Gaver, som de hidtil have faaet in natura, og som allerede ere stærkt paa Veje til at falde bort. Jeg lægger derfor ikke overordentlig stor Vægt paa Takstforhøjelsen; jeg har kun villet gaa med dertil, fordi jeg ikke vil modsætte mig den, og fordi det vistnok i nogle Tilfælde har Betydning for Jordemødrene, at deres Fordringer til den enkelte blive højnede noget. Navnlig den Omstændighed, at det Beløb, som Kommunerne skulle betale for de Folk, der ikke selv kunne betale, bliver forhøjet fra 2 til 4 Kr., anser jeg for at være af ikke ringe Betydning, og alene